

Nr 139

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken; given Stockholms slott den 9 juni 1967.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken.

Enligt Vårt nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF

Herman Kling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om tillägg till övergångsbestämmelserna till lagen den 9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken, vilken lag antagits av 1967 års vårriksdag.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den
9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken

Härigenom förordnas, att övergångsbestämmelserna till lagen den 9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Denna lag — — — — — meddelats dessförinnan.

*I konkurs vari beslut om egen-
domsavträde meddelas efter lagens
ikraftträdande men före den 1 mars
1978 skall den förmånsrätt, som en-
ligt 17 kap. 11 § tredje stycket han-
delsbalken i dess äldre lydelse skulle
ha tillkommit pensionsstiftelse som
anges där, i stället tillkomma inneha-
vare av pensionsutfästelse som stif-
telsen tryggade den 29 februari 1968.
Förmånsrätten gäller beloppet av
pensionsfordringen den dag från vil-
ken tiden för klander mot utdel-
ningsförslag, vari fordringen uppta-
gits, är att räkna, i den mån fordr-
ringen ej utgår med bättre förmåns-
rätt. Överstiger de bevakade pen-
sionsfordringarnas sammanlagda be-
lopp sistnämnda dag stiftelsens fordran
vid utgången av det räkenskaps-
år som gått till ända närmast före
den 1 mars 1968, skall bevakad pen-
sionsfordran emellertid icke utgå
med förmånsrätt enligt 17 kap. 11 §
tredje stycket handelsbalken i dess*

äldre lydelse för mer än som motsvarar fordringens del i stiftelsens fordran vid utgången av nämnda räkenskapsår.

*Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 12 maj
1967.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *tillägg till övergångsbestämmelserna till tidigare föreslagen ändring i 17 kap. handelsbalken* och anför.

Inledning

I proposition den 31 mars 1967 (nr 83) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga lag om tryggande av pensionsutfästelse m. m. och i anslutning därtill bl. a. lag om ändring i 17 kap. handelsbalken. Förslaget till lag om tryggande av pensionsutfästelse m. m. innebär en omläggning av de former under vilka en arbetsgivare kan trygga sina pensionsutfästelser. I stället för att avsätta medel till en pensionsstiftelse genom att till stiftelsen överlämna en revers skall arbetsgivaren kunna redovisa motsvarande avsättning enbart i bokföringen som en särskild skuldpost, benämnd Avsatt till pensioner. I samband därmed avskaffas sådana pensionsstiftelser som jag nyss nämnde och som brukar kallas reversstiftelser därför att stiftelsens tillgång består av en fordran på stiftaren enligt utfärdad revers. Bland reversstiftelserna brukar man skilja mellan två slag. Det ena slaget utgörs av sådana stiftelser som bildats med stöd av lagen den 18 juni 1937 (nr 521) om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser och som med hänsyn till att de är underkastade lagens reglering brukar kallas *bundna* stiftelser. Det andra slaget utgörs av sådana stiftelser som bildats med stöd av allmänna stiftelserättsliga grundsatser och som brukar kallas *fria* stiftelser. En närmare redogörelse för pensionsstiftelsernas art och förmögenhet är intagen i nyssnämnda prop. s. 51.

Enligt gällande rätt åtnjuter en pensionstagare förmånsrätt enligt 17 kap. 4 § handelsbalken (HB) för pensionsbelopp som utgår på grund av anställning. Förmånsrätten omfattar fordran på sådan pension som tillkommer pensionstagaren för en tid av sammanlagt högst ett år, dock inte för längre

tid tillbaka än ett år innan konkursansökningen gjordes. Samma förmånsrätt äger bunden pensionsstiftelse för sin fordran på stiftarbolaget i den mån fordringen motsvarar pensionsfordringar som utgår med förmånsrätt enligt det nyss sagda och med begränsning till visst angivet årligt pensionsbelopp för varje pensionstagare. Denna stiftelsens förmånsrätt torde sakna självständig betydelse, eftersom den inte medger uttagande av större belopp än det som pensionstagarna själva kan utkräva i konkursen. Utöver vad jag nu nämnt åtnjuter en arbetstagare inte någon förmånsrätt för den pensionsfordran han har på grund av intjänad pensionsrätt eller med andra ord för kapitalvärdet av den pension han tjänat in vid beräkningstillfället. Däremot äger bunden pensionsstiftelse förmånsrätt enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB för sin fordran på stiftarbolaget i den mån fordringen inte utgår med förmånsrätt enligt 4 §. Någon begränsning till vissa pensionsbelopp motsvarande den som gäller vid beräkning av stiftelsens förmånsrätt enligt 4 § finns inte här.

I samband med att reversstiftelserna — såväl bundna som fria — avskaffas föreslås i prop. 1967: 83, att bestämmelsen i 17 kap. 11 § tredje stycket HB om förmånsrätt för bunden pensionsstiftelse skall upphävas. Någon särskild övergångsbestämmelse till förmån för dem som vid bestämmelsens upphävande intar ställning av destinatarer i sådan stiftelse har ej upptagits i propositionen. Däremot innehåller propositionen förslag till en ny paragraf i 17 kap. HB, betecknad 6 a §, med bestämmelser om en förmånsrätt för pensionsfordringar som tillkommer sådana arbetstagare vilka på grund av sin ålder ej alls eller endast i begränsad utsträckning får del av den allmänna tilläggspensionen (ATP). Denna förmånsrätt gäller i lös egendom före bl. a. företagsinteckning och i fast egendom närmast efter fastighetsinteckning.

I sitt utlåtande över förslaget till lag om ändring i 17 kap. HB konstaterade lagrådet, att någon övergångsbestämmelse inte föreslagits i anslutning till den föreslagna ändringen i 11 §. Huruvida en sådan bestämmelse behövdes kunde enligt lagrådet inte bedömas på det föreliggande materialet (prop. s. 278). Vid anmälan av lagrådets utlåtande anförde jag i anslutning därtill, att en sådan bestämmelse skulle övervägas särskilt efter närmare utredning, så att ett förslag kunde föreläggas riksdagen i god tid innan den föreslagna ändringen skulle träda i kraft (prop. s. 288).

I enlighet härmed har frågan därefter övervägts inom justitiedepartementet, bl. a. med anledning av en framställning i ämnet från Skånes handelskammare.

Efter remiss har yttranden över handelskammarens framställning avgivits av Svea hovrätt, lagberedningen, försäkringsinspektionen, Sveriges industriförbund, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens centralorganisation, Sveriges akademikers centralorganisation och Sveriges advokatsamfund.

Skånes handelskammares framställning

Skånes handelskammare hemställer om särskild övergångsbestämmelse av innebörd, att de destinatärer som före den nya lagens ikraftträdande varit tillförsäkrade pension genom bunden pensionsstiftelse skall efter lagens ikraftträdande få åtnjuta den förmånsrätt som tidigare tillkommit stiftelsen. Handelskammaren jämför destinatärernas ställning i en konkurs enligt gällande rätt och enligt den ordning som kommer att föreligga efter den föreslagna lagens ikraftträdande, den 1 mars 1968. Enligt handelskammarens uppfattning kan de pensionsberättigade arbetstagare som enligt gällande rätt intar ställning av destinatärer få sina möjligheter att erhålla täckning för sina pensionsfordringar försämrade i framtiden. Med hänvisning bl. a. till att handelskammaren har sig bekant ett aktuellt fall anför handelskammaren, att förlusten av förmånsrätt för bunden pensionsstiftelse inte behöver uppvägas av den nya förmånsrätten enligt 17 kap. 6 a § HB. En övergångsbestämmelse fordras därför för att hindra att destinatärerna tillskyndas rättsförlust. Vidare kan förslaget i propositionen om upphävande av 17 kap. 11 § tredje stycket HB leda till förfång inte bara för den angivna gruppen av pensionsborgenärer utan även för arbetsgivaren. Detta blir enligt handelskammaren händelsen, om den bundna stiftelsen för att tillgodose sina destinatärer framställer krav på arbetsgivaren om säkerheter som ersättning för den förlorade förmånsrätten. Vidare kan stiftelsen se sig nödsakad att tvinga fram konkurs hos arbetsgivaren före den 1 mars 1968. Hinder mot att fordran på arbetsgivaren sägs upp till omedelbar betalning torde sålunda inte föreligga på grund av det nu ändrade rättsläget. Det kan ej utan vidare antagas, att stiftelsen är hindrad att gå till väga på angivna sätt. Handelskammaren menar, att de pensionsborgenärer som varit destinatärer före den 1 mars 1968 bör bli delaktiga av den förmånsrätt som tillkommit stiftelsen vid tiden för dess upplösning. Maximum för det sammanlagda uttaget av förmånsrätt är således enligt handelskammaren det belopp som motsvarar stiftelsens fordran vid tidpunkten för stiftelsens upplösning. Den enskilde pensionsborgenärens förmånsrätt bör vara knuten till hans fordran vid samma tidpunkt.

Angående det närmare innehållet i övergångsbestämmelsen anför handelskammaren, att det från principiell synpunkt riktigaste synes vara att bestämmelsen utformas så, att vid den nya lagens ikraftträdande upplupen del av utfäst pension, till den del fordringen — med beaktande av andra bättre förmånsrätter som kan tillkomma den — är via en bunden stiftelse förenad med förmånsrätt, skall vara bibehållen vid denna förmånsrätt. En sådan bestämmelse anses emellertid medföra avsevärda praktiska och inte minst redovisningstekniska svårigheter i samband med den nya lagens ikraftträdande. Den gör det nämligen nödvändigt att inte bara beräkna pensionsreserven för den bundna stiftelsens destinatärskrets utan också fastställa i vad mån

de individuella pensionsfordringarna skulle ha tillgodosetts på grund av annan bättre förmånsrätt. Handelskammaren förordar därför i stället, att bestämmelsen ges den innebörden att för upplupen del av utfäst pension som tillkommer person ingående i bunden stiftelses destinatärskrets skall åtnjutas förmånsrätt enligt 17 kap. 11 § HB i den mån fordringen vid konkurstillfället ej tillgodoses genom annan, bättre förmånsrätt. Förmånsrätten får dock omfatta fordringar på sammanlagt högst det belopp som motsvarar stiftelsens förmögenhet vid lagens ikraftträdande. För att underlätta för företagen kan eventuellt föreskrivas, att beräkningen av pensionsreserven skall ske per närmast påföljande bokslutsdag i stället för den 29 februari 1968, dock att destinatärskretsen bör bestämmas med hänsyn till förhållandena den 29 februari 1968.

Det bör enligt handelskammaren ankomma på försäkringsinspektionen såsom tillsynsmyndighet att tillse att angivna åtgärder vidtas och att uppgifterna förvaras på tillfredsställande sätt.

Remissyttrandena

En del statistiska uppgifter rörande bundna pensionsstiftelser kan till en början inhämtas ur *försäkringsinspektionens* remissyttrande. Enligt inspektionen uppgick totala antalet bundna pensionsstiftelser vid utgången av år 1965 till 931, varav 492 tryggade pension åt samtliga arbetstagare hos arbetsgivaren och återstoden avsåg endast viss grupp av arbetstagare hos arbetsgivaren. Av det totala antalet stiftelser hade endast 69 en förmögenhet överstigande 1 milj. kr. Under hela den tid 1937 års lag om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser varit gällande har endast 28 aktiebolag med bundna pensionsstiftelser trätt i konkurs. Dessa pensionsstiftelsers totala fordringar hos konkursbolagen uppgick till sammanlagt 1,6 milj. kr. I konkurserna erhöll 13 av stiftelserna utdelning enligt 17 kap. 11 § HB. Sammanlagt uppgick utdelningarna till 500 000 kr. 13 stiftelser erhöll ingen utdelning enligt anförda lagrum. Enligt tillgängliga uppgifter bevakades i 12 konkurser berörande bundna pensionsstiftelser tillhopa 33 pensionsfordringar av destinatärer i stiftelserna. I 12 andra konkurser bevakades icke några pensionsfordringar av detta slag. I fråga om övriga fyra konkurser har uppgifter om bevakning av pensionsfordringar inte meddelats inspektionen. Av den utdelning som pensionsstiftelserna uppburit i konkurserna gick cirka 200 000 kr. åt till täckande av pensionsfordringar, bevakade enligt 17 kap. 4 § HB. Återstoden utgjordes av överskott som enligt förslag fastställda av tillsynsmyndigheten fördelats bland destinatärer enligt 9 § andra stycket och 10 § tredje stycket i 1937 års lag.

Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget om en särskild övergångsbestämelse i syfte att undvika att de som före den före-

slagna lagens ikraftträdande varit tillförsäkrade pension genom bunden stiftelse skall lida rättsförlust.

Lagberedningen utvecklar sin principiella syn på följande sätt. Som princip gäller, att man vid ny lagstiftning som rör enskild rätt undviker sådana ingrepp som har tillbakaverkande kraft. För många fall är det klart, att principen bör anses tillämplig. I andra fall kan frågan vara mera tveksam. Var gränsen bör dras är därför inte så lätt att säga. När man utmönstrar en förmånsrätt, är det inte utan vidare givet att den likväl skall leva kvar övergångsvis. Avskaffandet av förmånsrätt kan dock verka på samma sätt som t. ex. upphävandet av redan stiftad panträtt, och i det senare fallet är naturligtvis nämnda princip klart tillämplig. — Om man avskaffar bunden pensionsstiftelses förmånsrätt, innebär detta att motsvarande pensionsskydd för stiftelsens destinatärer rycks undan i ett slag. En sådan konsekvens kan bli stötande, om ej rimlig kompensation av annat slag erhållits. Någon sådan kompensation synes inte föreligga enligt det förslag till lagstiftning som lades fram i prop. 1967: 83. Beredningen vill således tillstyrka någon form av övergångsreglering utöver den som föreslagits i propositionen. Det bör emellertid påpekas, att handelskammarens farhågor för att förmånsrättens slopande skall medföra negativa verkningar för företagen synes överdrivna. En bunden stiftelse lärer exempelvis inte, såsom tydligen förutsatts, kunna begära stiftarbolaget i konkurs, om man kan hålla sig till förarbetena (SOU 1937: 13 s. 166).

Vad därefter angår det närmare innehållet i en övergångsbestämmelse har under remissbehandlingen framkommit olika förslag till lösningar, som mer eller mindre nära ansluter till handelskammarens förslag. De flesta remissinstanserna sätter i fråga, om bestämmelsen behöver ges en i tiden obegränsad tillämpning. *Lagberedningen* framkastar tanken på en begränsning till 20 år, medan *försäkringsinspektionen* och *Sveriges advokatsamfund* anser att en tidrymd av fem år är till fyllest. *Sveriges industriförbund* och *Svenska arbetsgivareföreningen* förordar en tid av fem eller tio år.

Lagberedningen förordar i övrigt en lösning som den menar bättre än handelskammarens låter förena sig med en tidsbegränsning av förmånsrätten. Beredningen anför, att man kan tänka sig att — i likhet med vad handelskammaren föreslagit — som utgångspunkt ta stiftelsens fordran per den 29 februari 1968. Detta belopp får med viss avtrappning utgå med förmånsrätt enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB, i den mån det i konkursen föreligger fordran på pension som faller inom ramen för stiftelsens ändamål och som ej fått full täckning i konkursen. Denna förmånsrätt bör för enkelhetens skull iakttas ex officio av konkursförvaltaren, som alltså här skulle fungera i stiftelsens ställe. Det totala förmånsberättigade beloppet bör sjunka successivt, t. ex. med en tjugondel varje år. Avgörande för förmånsrättens omfattning bör därvid vara det belopp som gäller vid konkurs-

beslutet. En sådan avtrappning kan försvaras med att inga destinatärer enligt gällande lag kan veta i vad mån de skulle vara skyddade vid en mera avlägsen framtida tidpunkt. Nya destinatärer kan nämligen tillkomma utan motsvarande avsättning till stiftelsen. Enligt beredningen innebär den antydda lösningen att stiftelsen i sak lever vidare en viss tid, fastän den inte har någon egen representation för bevakning av stiftelsens fordran i konkursen. Storleken av det förmånsberättigade beloppet bör framgå av balansräkningen.

Försäkringsinspektionen anför, att det med handelskammarens utformning av övergångsbestämmelsen blir nödvändigt med en beräkning per den 1 mars 1968 av de individuella pensionsreserverna för varje i stiftelsens destinatärskrets ingående person som har pensionsfordran hos bolaget. Uppgifter om de sålunda beräknade pensionsreserverna skulle sändas in till inspektionen för förvaring på tillfredsställande sätt. Enligt inspektionen skulle en särskild författningsbestämmelse om avsändande av sådana uppgifter fordras. Dessa beräkningar och detta uppgiftslämnande skulle enligt inspektionen medföra ett så betydande arbete för såväl berörda bolag som inspektionen att förslaget måste betraktas som orealistiskt. Därtill kommer att det omfattande material som sålunda skall insamlas endast till en liten del kommer till användning, nämligen vid det fåtal konkurser som kan väntas inträffa. Enligt inspektionen skulle de påtalade olägenheterna kunna undvikas, om övergångsbestämmelsen erhåller följande innehåll. I konkurs där beslut om egendomsavträde meddelats, förslagsvis före den 1 mars 1973, skall den i det upphävda stycket av 11 § avsedda förmånsrätten i stället tillkomma innehavare av sådan pensionsutfästelse som stiftelsen tryggt den 29 februari 1968. Förmånsrätten skall därvid avse den vid konkurstillfället föreliggande pensionsfordringen. Skulle storleken av de bevakade pensionsfordringarnas sammanlagda belopp vid konkurstillfället överstiga stiftelsens fordran vid utgången av det räkenskapsår som närmast föregått den 1 mars 1968, skall pensionsfordringarna emellertid inte anses förenade med förmånsrätt till större del än som, efter proportionell nedsättning, motsvarar varje bevakad fordrans del i stiftelsens förmögenhet vid utgången av nämnda räkenskapsår. Förmånsrätten skall vidare inte gälla för sådan del av pensionsfordran för vilken täckning erhålls ur s. k. realstiftelse eller för pensionsfordran som är kreditförsäkrad.

Departementschefen

Den nya lagstiftning som föreslås i prop. 1967: 83 innebär en omläggning av de former under vilka en arbetsgivare kan trygga sina pensionsutfästelser. Vid den föreslagna lagens ikraftträdande skall de s. k. reversstiftelserna upphöra. I samband därmed upphävs också enligt förslaget den förmånsrätt som enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB tillkommer bunden stiftelse. Det är

svårt att avgöra vilka reella verkningar sistnämnda förslag kan få för de pensionsborgenärer som fått sina pensionsfordringar tryggade genom bunden stiftelse. För åtskilliga ersätts den förlorade förmånsrätten till betydande del av den förmånsrätt för vissa pensionsfordringar som föreslås i en ny paragraf i 17 kap. HB, betecknad 6 a §. Denna nya förmånsrätt skall få åtnjutas av sådana arbetstagare som är födda år 1907 eller tidigare, dvs. sådana som på grund av sin ålder inte alls eller endast i begränsad omfattning får del av den allmänna tilläggs pensioneringen (ATP). Övriga åldersgrupper torde komma att i allt större utsträckning få sin pensionering säkerställd genom den allmänna tilläggs pensioneringen och sådana enskilda pensioner som utgår enligt pensionsplan och som tryggas genom särskilda anordningar i form av pensionsförsäkring eller kreditförsäkring. Det kan emellertid antas att ett upphävande av förmånsrätten för bunden pensionsstiftelse enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB innebär en försvagning av många pensionsborgenärens rätt, i det att de inte inom rimlig tid får kompensation av annat slag. Skånes handelskammare har med anledning härav gjort framställning till Kungl. Maj:t om en särskild övergångsbestämmelse syftande till att hindra att ifrågavarande pensionsborgenärer lider rättsförlust. Samtliga remissinstanser som yttrat sig över framställningen har tillstyrkt en sådan reglering.

Den rättsförlust som kan komma i fråga förutsätter, att stiftarbolaget gått i konkurs. Som framgår av försäkringsinspektionens statistik har under de 30 år som 1937 års lag gällt antalet konkurser emellertid varit jämförelsevis litet och de fordringar som stiftelserna bevakat har likaså avsett ett jämförelsevis ringa belopp. Även om den olägenhet som det kan medföra för destinatarerna att förmånsrätten avskaffas inte bör överdrivas, vill jag i likhet med remissinstanserna förorda att den ifrågavarande lagstiftningen kommer till stånd.

Vid utformandet av en särskild övergångsbestämmelse bör vidare beaktas den osäkerhet för pensionsborgenärerna som lagberedningen påpekat och som har sin grund i att nya pensionsborgenärer kan tillkomma med anspråk på betalning ur stiftelsen utan att motsvarande avsättningar till denna görs. Med hänsyn härtill och till de förut nämnda förbättringar på pensionsområdet som kan väntas både genom den allmänna tilläggs pensioneringen och inom den enskilda pensioneringen bör enligt min mening en övergångsreglering gå ut på en tidsbegränsad fortsatt tillämpning av gällande förmånsrätt. Innehörden bör bli den att den förmånsrätt som nu tillkommer bunden pensionsstiftelse enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB i stället skall tillkomma innehavare av sådan pensionsutfästelse som vid tiden för den nya lagstiftningens ikraftträdande är tryggad genom sådan stiftelse som jag nu nämnt.

När det gäller det närmare innehållet av en reglering synes den av försäkringsinspektionen förordade lösningen, som rimmar med principen enligt lagberedningens förslag, vara att föredraga, eftersom den blir enkel att

tillämpa och inte föranleder onödiga uträkningar av vidlyftig beskaffenhet. I nära anslutning till denna lösning förordar jag därför en övergångsbestämelse av innebörd att var och en av pensionsborgenärerna får i bolagets konkurs bevaka sin pensionsfordran med förmånsrätt enligt 17 kap. 11 § tredje stycket HB till hela det belopp till vilket pensionsfordringen uppgår den dag från vilken tiden för klander mot utdelningsförslag skall räknas. I enlighet med vad som anförts i handelskammarens framställning och i remissyttrandena bör dock en begränsningsregel införas. Den torde kunna utformas så att de bevakade pensionsfordringarna får utdelning med förmånsrätt för sammanlagt högst så stort belopp som svarar mot stiftelsens fordran vid tiden för den nya lagstiftningens ikraftträdande. I förenklingssyfte bör jämförelsen ske med storleken av stiftelsens fordran vid utgången av det räkenskapsår som gått till ända närmast före den nya lagstiftningens ikraftträdande. I den mån de bevakade pensionsfordringarna sammanlagt överstiger stiftelsens fordran vid nyssnämnda tidpunkt skall proportionell nedsättning ske så, att de bevakade pensionsfordringarna tillsammans får åtnjuta förmånsrätt till belopp som motsvarar stiftelsens nämnda fordran. Att var och en av pensionsborgenärerna enligt detta förslag själv har att bevaka sin fordran torde inte innebära någon större olägenhet, eftersom de här liksom i övriga liknande situationer torde kunna påräkna bistånd från sina arbetstagarorganisationer.

Övergångsperioden bör enligt min mening bestämmas till 10 år.

I enlighet med vad jag nu har anført har inom justitiedepartementet upprättats förslag till *lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 1967 (nr) om ändring i 17 kap. handelsbalken*. Förslaget torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.¹

Hemställan

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget inhämtas för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet genom utdrag av protokollet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

---

¹ Bilagan, som har samma lydelse som det vid propositionen fogade lagförslaget, har utelämnats här.

Utdrag av protokoll, hållet i lagrådet den 5 juni 1967.

Närvarande:

f. d. justitierådet	LIND
justitierådet	SÖDERLUND
regeringsrådet	ÅBJÖRNSSON
justitierådet	BRUNNBERG

Enligt lagrådet denna dag tillhandakommet utdrag av protokoll över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 12 maj 1967, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 1967 (nr) om ändring i 17 kap. handelsbalken.

Förslaget, som finns bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av hovrättsassessorn Allan Ekström.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Ingrid Hellström

Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 9 juni 1967.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, LANGE, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, WICKMAN.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter lagrådets utlåtande över förslag till lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 1967 (nr) om ändring i 17 kap. handelsbalken.

Föredraganden upplyser, att lagrådet lämnat lagförslaget utan erinran, och hemställer, att Kungl. Maj:t, som tidigare denna dag utfärdat lag om ändring i 17 kap. handelsbalken, genom proposition föreslår riksdagen att antaga förslag till *lag angående ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 9 juni 1967 (nr 532) om ändring i 17 kap. handelsbalken.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margit Edström